

ΟΝΟΜΑ Θεοδώρα

Τίτλος βιβλίου Δύο φίλοι στην Παναγιά Τσαμπίκα της Ρόδου

Συγγραφέας Ελένη Στάτη-Λεφάκη

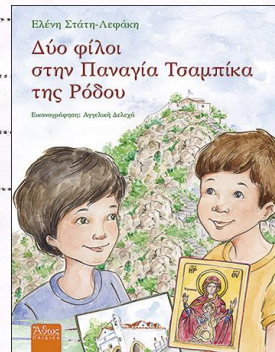
Μεταφραστής: _____

Εικονογράφος: Αγγελική Δεζελά

Εκδόσεις: Άθως παιδικά

Σελίδες: 27

Έτος: 2011

Η υπόθεση

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ο Τσαμπίκος και ο Αχμέτ. Τον χειμώνα ζούσαν στην Αμερική. Τον χειμώνα έπαιζαν έξω στο χιόνι και την άνοιξη έπαιζαν άλλα διαφορετικά παιχνίδια και πέρασαν πολύ χρόνο μαζί. Κάποια μέρα ο Τσαμπίκος κάλεσε τον Αχμέτ στην βάφτιση της Θεοδώρας του. Ο Αχμέτ δέχτηκε αμέσως την πρόταση. Επτά μέρες πριν η μέρα του μεγάλου ταξιδιού από την Αμερική στη Ρόδο, όλα ήταν έτοιμα, έφυγαν ενθουσιασμένοι για το ταξίδι. Έφτασαν μετά από κάποιες ώρες στη Ρόδο. Ο Τσαμπίκος γνώρισε τον Αχμέτ στους συγγενείς του και όλα τα παιδιά έπαιζαν μαζί όλη μέρα. Πήγαμε για μπάνιο το πρωί και τα απολύματα έκαναν βόλτες στα νησιά.

Η ημέρα της βάφτισης έφτασε και όλοι φόρεσαν τα καλά τους ρούχα και ανέβηκαν στον λόφο όπου είναι η Παναγιά Τσαμπίκα η οποία είναι κοντά στον Αρχάγγελο. Όταν ανέβαιναν οι πατέρες των

Τσαμπίκου άρχισε να λέει την ιστορία το πώς
βρέθηκε η εικόνα της Παναγίας Τσαμπίκας. Μια μέρα
ένας βοσκός πήγε στον λόφο τα κατοικίδια του και
είδε ένα φως πολύ λαμπρό σαν ένας μικρός ήλιος
στην κορυφή. Μετά από λίγες μέρες πήραν κάποιοί
αγλισμένοι βοσκοί για να δουν τι ήταν αυτό το φως,
και ήταν τελικά η εικόνα της Παναγίας Τσαμπίκας
με ένα αναμμένο καντήλι από κάτω.

Η εικόνα ενομάστηκε έτσι από την λέξη
«τσαμπά» που σημαίνει σπία.

Στο τέλος της βάφτισης τα παιδιά πήραν
τον χυμό και τα γλυκάκια τους και άρχισαν να
κατέβαιναν τα 300 σκαλοπάτια για να επιστρέψουν
στην πόλη της Ρόδου.

Μία σκηνή που μου άρεσε.

Η σκηνή που μου άρεσε ήταν όταν οι
βροκοί ανέβηκαν στην κορυφή του λόφου
ότι το μεγαλύτερο και λαμπρότερο φως ήταν η
ελκόνα της Παναχιάς Τσαμπίκας και από
κάτω είχε ένα αναμμένο καντήλι.

Ζωγραφίζω τη σκηνή και γράφω μια λεζάντα.

